

межі, є низький середній рівень заробітків і відповідно низька питома вага витрат на робочу силу у собівартості виробництва та оплати праці найманих працівників у ВВП, надмірна міжгалузева і низька міжпосадова диференціація заробітної плати, передусім у бюджетній сфері [3]. Законодавча та виконавча влади мають якнайшвидше створити передумови розв'язання зазначених проблем, сприяти якнайповнішому використанню трудового потенціалу суспільства. Пріоритетними напрямками реформування українського ринку праці є вдосконалення системи оплати праці, розширення можливостей отримання населенням офіційних основних і додаткових доходів, соціальна підтримка окремих груп, підвищення якості та конкурентоспроможності робочої сили, сприяння ефективним і доцільним переміщенням працездатного населення, запобігання зростанню безробіття через створення робочих місць за рахунок 78 різних джерел фінансування, впровадження механізмів звільнення і перерозподілу зайнятих, реструктуризації економіки і піднесення виробництва.

Отже, сьогодні український ринок праці перебуває у стані становлення і лише йде до того, щоб керуватися економічними законами та важелями.

ЛІТЕРАТУРА

1. Онiкієнко В.В. Розвиток ринку праці України: тенденції та перспективи / В.В. Онiкієнко, Л.Г.Ткаченко, Л.М.Ємельяненко. – К.: РВПС України НАН України, 2007. – 286 с.
2. Фатеєнко Н. В. Соціально-економічні наслідки безробіття// Формування ринкових відносин в Україні – 2007 – №7 – С. 114-117.
3. Старостенко Г. Г. Національна економіка: навч. посібник [для студ. вищ. навч. закл.] / Г.Г.Старостенко, С.В.Онишко, Т.В.Поснова. – Київ: Ліра-К, 2012. – 432 с.

Олександра Березна,

студентка 4 курсу

гуманітарно-економічного факультету

Наук. керівник: **В. А. Швачко**, ст. викладач (БДПУ)

СУТНІСТЬ ТА ОЦІНКА РІВНЯ СИЛОВОЇ БЕЗПЕКИ ПІДПРИЄМСТВА

На сучасному етапі економічного розвитку нашої країни забезпечення силової безпеки підприємства є необхідною умовою його стабільного функціонування та ефективного розвитку.

Вагомий внесок в розкриття питань, пов'язаних з забезпеченням належного рівня силової безпеки підприємств, зробили С. Довбня [1], С. Ілляшенко, Т. Клебанова [2], О. Кравчук, Є. Олейников, Н. Реверчук, С. Шкарлет. Проте теоретико-методологічні засади діагностики рівня силової безпеки підприємства ще не в достатній мірі розроблені та потребують вдосконалення.

Мета дослідження виділити складові силовій безпеки підприємства та сформувати систему показників оцінки її рівня.

Економічну безпеку підприємства слід розглядати як систему створення механізму мобілізації та найбільш оптимального управління корпоративними ресурсами підприємства з метою найбільш ефективного їх використання і забезпечення стійкого функціонування підприємства, його активної протидії будь-яким негативним чинникам, що впливають на його економічну безпеку.

Однією зі складових економічної безпеки є силова безпека підприємства. Силова безпека характеризує захищеність інтересів підприємства і його працівників від фізичних і моральних негативних впливів.

Ця складова економічної безпеки включає:

- забезпечення фізичної та моральної безпеки працівників та керівників підприємства;
- захист майна підприємства від негативних впливів, які можуть призвести до втрати майна або зниження його вартості;
- забезпечення силових аспектів інформаційної безпеки підприємства;
- сприяння зовнішньому середовищу бізнесу [3].

Практична реалізація перерахованих складових в процесі здійснення підприємством його господарської діяльності дасть можливість забезпечити силову безпеку підприємства.

Виходячи з сутності та складових силовій економічної безпеки, розроблено систему показників для оцінки рівня силовій безпеки підприємства:

1) Коефіцієнт захищеності підприємства від незаконного проникнення розраховується діленням кількості відвернутих спроб незаконного проникнення на підприємство на загальну кількість спроб незаконного проникнення на територію підприємства.

2) Коефіцієнт фізичного (морального) захисту працівників (керівників) розраховується діленням кількості відвернутих спроб заподіяти фізичну (моральну) шкоду працівникам (керівникам) на загальну кількість спроб заподіяти фізичну (моральну) шкоду працівникам (керівникам).

3) Коефіцієнт досвіду роботи персоналу, що забезпечує силову безпеку розраховується діленням кількості працівників служби, що працюють на підприємстві більше одного року на загальну кількість працівників служби силовій безпеки.

4) Коефіцієнт надійності персоналу, що забезпечує силову безпеку розраховується діленням кількості працівників, звільнених за причиною спроби нанесення шкоди майну підприємства, на загальну кількість звільнених працівників.

5) Коефіцієнт фінансування силових служб розраховується діленням витрат на фінансування служби силовій безпеки на загальні витрати підприємства.

Розрахунок запропонованих показників дозволить оцінити рівень захищеності підприємства від незаконного проникнення; рівень захищеності працівників та керівників підприємства від фізичних та

моральних негативних впливів; надійність персоналу, що забезпечує силову безпеку; рівень фінансування силової служби підприємства.

Отже, процес забезпечення силової складової підприємства має включати аналіз її поточного стану, оцінку ефективності заходів, що вживаються, аналіз загроз і джерел негативного впливу. Після цього повинно проводитись прогнозування можливих негативних впливів на силову складову в майбутньому і вироблятися програма рекомендованих заходів для запобігання можливих збитків економічної безпеки з її силового забезпечення.

ЛІТЕРАТУРА

1. Довбня С.Б. Діагностика рівня економічної безпеки підприємства / С.Б. Довбня, Н.Ю. Гічова // Фінанси України. – 2008. – 125 с.
2. Клебанова Т.С. Моделі оцінки, аналізу та прогнозування економічної безпеки підприємств / Т.С. Клебанова, Є.А. Сергієнко // Бізнес Інформ. – 2009. – 235 с.
3. Ващенко Н.В. Економічна безпека підприємства: Навч. посіб. / Н.В. Ващенко, Л.І. Донець – Київ: Центр навчальної літератури, 2010. – 280 с.

Олександра Бережна,

студентка 4 курсу

гуманітарно-економічного факультету

Наук. керівник: **Т. П. Несторенко**, к. екон. н., доцент (БДПУ)

ДОСЛІДЖЕННЯ БЛОЧНО-МОДУЛЬНОЇ СИСТЕМИ ПОТЕНЦІАЛУ ПІДПРИЄМСТВА

Актуальність теми дослідження обумовлена тим, що на сучасному етапі економічного розвитку забезпечення оптимальної структури потенціалу підприємства є необхідною умовою його стабільного функціонування та ефективного розвитку.

Питання, пов'язані з визначенням складових потенціалу підприємства та його структуризації, широко розкриваються у працях відомих дослідників, серед яких: А. Воронкова, М.Зеленська, Г.Коваленко, Є. Лапін, С.Товканець, О.Федонін та ін. Однак, незважаючи на значний науковий доробок, дослідження у цьому напрямі є необхідними та актуальними.

Мета дослідження полягає у визначенні складових блочно-модульної структуризації потенціалу підприємства та їх аналізі.

Методологічний базис дослідження становить система загальнонаукових та спеціальних методів, зокрема: індукції, дедукції, аналізу й синтезу (для формування теоретико-методологічних засад роботи), системний, порівняння та групування (при дослідженні поділу складових потенціалу підприємства), узагальнення (при формулюванні висновків).